

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

A szerkesztő lakása: Pestvárosánál 6-ik szám alatt.

Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. | Félévre 3 ft. | Negyed évre 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadó hivatalban. Kérjük az iktatási díjakat az iktatmányokkal együtt legelőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai: a háromhasábos petitos első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal: Pfeitz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Becskereken, hova az előfizetési pénzek és iktatási díjak küldendők.

Mi legyen a jelszó most?

Budapest, május 15.

Mióta országgyűlési képviselőink a népképviselőt elve alapján nyerték megbízásukat és a választó kerület véleménye utasítás alakjában helyt nem foghat: az-óta a sajtónak — és így a hivatását felfogó vidéki sajtónak is — kötelessége általánosságban hozzászólni a közérdekelt fészülten tartó tárgyhöz; előkészíteni, irányozni a közvéleményt; kifejezni a hamisítatlan hangulatot.

Jelenleg a vám- és bankegyezés a közélet legagitatáltabb tárgya. Avatott és avatatlan szól hozzá és sokszor frázisokkal dönt el a vitát. Politikánk porondján nagy port kavarnak fel azok, akik egyes értelemül hangoztatott jelszavak vessző-paripáin hajszolódnak; e politikai „hajrából” kihallgatják a csárdai kurjogatókat, melyet imént az „öreg bojttár” — a mester — és a „kis béres”, amannak tanítványa valóban törül metszett gorombasággal üztek. A nép pedig e zürzavart, e fölvert porfelleget nem bírja attekinteni és nem képes számat vetni magával.

Annyit mindenkinek — bármilyen legyen is különben véleménye a kiegyezés tartalmáról — be kell ismernie, hogy a kormány megtett mindent, amit azt isten neki tudni adta; nem kimélt fáradságot, eselt, erőt.

Konok hitelezővel volt dolga, aki az uzsorás kamathól nem akart engedni egy batkát sem.

Ismét azon menség állott elő, mint 1867-ben. A lehetőség, az opportunitás. E menséget kell számba venni mindenkinek, aki a bécsi egyezményt bíráltni akarja.

Rég meggyőzött arról a tapasztalat, hogy a politikai ideáltól nagyon messze szokott állani a valóság; a kívánatosnál nagyon elüt a körülmények és viszonyok pressziója alatt létrejött eredmény.

Épességgel nem helyes már most hangoztatni Deák intő szótátát, hogy: amely jogot a nemzet önmaga föléd, azt vissza nem szerzi többé soha. Nem helyes hangoztatni oly értelemben, mint a reménytelenség, a kétségbeesés szótátát.

Nyomról nyomra kell minden talpa-

latnyi tért visszafoglalni abból az elveszett jogterületből, melyet századok előtt kellett volna alkotmányos kínai fallal körülvenni. Sem egyes személynek, sem egy kormánynak egyedül nem lehet, nem szabad szemére lobbantani buzgó, hazafias törekvésének fél sikerét; mert nem tudhatjuk mi itt künn, hogyan őrizték ott benn az arany gyapját; mi-csoda eszközökkel küzdött a sárkány.

A félsikerrel szemben mi a közön-ség teendője?

Más nem lehet, mint a megnyugvás és méltánylása az önzetlen, ernyedetlen munkának, melyet a kormány az ügynök szentelt; egy szóval: **bizalom!**

E bizalommal a választó közönség is legmesszebbre jut. Először, mert általa nehéz és immár részleteiben megállapítandó kiegyezési mű nyugodt folyását könnyíti; másodsor a bizalom által lecsillapodnak az izgulásra hajlandó kedélyek; harmadsor, mert a bizalmatlanság a **szélső** — vagy destructiv vagy reactionarius — pártok malmára hajtáná a vizet; negyedsor, mert a választó közönség bizalma a képviselőnek, kit országgyűlésre küldött, időt enged meggyondolásra és nyilatkozásra: mily állást foglaljon a fen-forgó kiegyezés irányában?

Ezek annyira megsvilelendő indokok, hogy a gondolkozni tudó, jóhiszemű közönség a bank- és vámegeység ügyében továbbra is bizalmat helyez a kormányba, amely egyedüli emanatioja lehet a fuzió ténye által törhetetlenül alakult szabadelvű pártnak.

Tehát: bizalom!*) —ss—

A szabadelvű párt értekezlete.

A szabadelvű párt azon tagjai, kik a szabadelvű kör értekezletén a kormány elő-terjesztése ellen nyilatkoztak szombaton délután összejövetelt tartottak a Hungári szálloda egyik termében. Megjelent a párt több oly tagja is, kik a kör értekezletén nem lehettek jelen, de az előbbiekkal egyenlő nézetben vannak, névszerint Bereczky Sándor, Hunkár

*) Mi szívesen csatlakozunk a bizalomhoz, — csak eredményt lássunk. (Szerk.)

Mihály, Károlyi János, Lovász Miklós, Matkovic J., Péchy Jenő, Ragályi Aladár, Sztupa György, Uray Miklós, Zsibrik Kálmán. Ezeket kivül csatlakozott a kilépőkhez Kollár János s kilépett a szabadelvű körből Bernath Dezső. — Bejelentette továbbá Károlyi Pal hozajók való csatlakozását, — s Mukics Ernő is, ki eddig egy partkörhöz sem tartozott.

A Földváry Mihály ideiglenes elnöklete alatt tartott összejövetel mindenekelőtt egy-értelműleg megállapította a szabadelvű kör elnökehez intézendő következő levelet:

Nagyméltóságú elnök úr! Mintán a szabadelvű pártnak a bécsi tárgyalások eredménye felett a tegnapi napon hozott, s kormánykérdésül felállított határozatát alulírottak el nem fogadjuk, van szerencsénk ezenel az országgyűlési szabadelvű partkörből való kilépésünket tisztelettel bejelenteni.

Kérjük ezek folytán Nagyméltóságodat, hogy ezen elhatározásunkat az országgyűlési szabadelvű partkör tudomására hozni méltózzassék.

Fogadjá Nagyméltóságod kiváló nagyra-becsülésünk kijelentését, melylyel maradtunk. Budapest, 1876. évi május 11-én.

Kész szolgái:

- Chorin Ferencz, Mudrony Soma, Varga Károly, Rády Endre, Főrián Károly, Földváry Mihály, gr. Somsich Imre, Schwarz Gyula, Ivády Béla, Kosut Mihály, Meczer Gyula, Balogh Imre, Tóth Kálmán, Gullner Gyula, Lukács Béla, Szabó Mihály, Máriaassy Miklós, Babocsai Lajos, Hammersperg Jenő, Molnár Antal, Balás Frigyes, Rath Károly, Boda József, Hollósy Károly, Lichtenstein József, Hets Károly, Virava József, Szoboszlai József, Pogonyi Dénes, Markhot János, Abrahámfy Gyula, Tulok Zsigmond, br. Bánhidy Béla, Károlyi János, Kende Péter, Siskovics Tamás, Bereczky Sándor, Remete Géza, Hunkár Sándor, Piliši László, Sibirik Kálmán, br. Kaas Ivor, Fűgh Károly, Biró Kálmán, Hazai Ernő, Nyistor József, Sztupa György, Hunyady Béla, Micsky Lajos, Kőncezi Károly, Ragályi Aladár, Halasz Bálint, Szentágh Pál (gömöri), Kollár János, Paczolay János, Nagy Károly, Miklós Gyula, Jászay Antal, Lovász Miklós, Uray Miklós, Haczky Kálmán, Bellezei Rezső, Csider Károly, Potoczky Dezső, Ragályi Gyula, Szentiványi Árpád, Ferdinandy István, Kovácsy Gyula.

Ugyan csak szintén e párt tagjai által a következő nyilatkozat közzététele határozlatott el u. m.:

„Az országgyűlési szabadelvű partkör folyó hó 10-én tartott értekezletében névszerinti szavazással azon határozatot hozta: hogy a párt helyesli azon elveket, melyek alapján a kormány a vám- és bankkérdésre vonatkozólag a kiegyezés létesítésére vállalkozott.

Mi kötelességünknek tartottuk a felvetett kérdésre „nem”-mel szavazni, mert a kormány-elnök által előadott elvek alapján köteendő egyezmény nézetünk szerint Magyarország jogos és méltányos igényeit ki nem elégíti, és az ország közgazdasági fejlődésére hátrányos.

Ezen szavazatunkat párt határozatnak alávetni tiltja meggyőződésünk és a felelősség érzete, mely az országgal szemben képviselői állásunkból kifolyólag reánk haramlik.

Ez meggyőződésünk. Ezért léptünk ki az országgyűlési szabadelvű partkörből, mely a szavazásra kitűzött kérdést párt- és kormánykérdésül állította fel.

Kijelentjük, hogy hiven azon programhoz, a melyen a szabadelvű párt megalakult, továbbra is a szabadelvű párt tagjai maradunk, fenntartjuk azonban a kormánypárttól, s minden más párttól függetlenül elhatározásunk szabadságát.”

A nyilatkozat egyhangulag határozottat el, két képviselő. — Hammersperg és Virava — kivételével, kik kijelenték, hogy azért szavaztak a szabadelvű kör értekezletén nem-mel, mert a részletek előterjesztése nem akartak határozott véleményét mondani s fenn akarták tartani elhatározásuk szabadságát.

Eddig a kilépett képviselők száma 92 (kilencvenkettő.)

Östörténelmi és embertani nemzetközi congressus Budapesten.

Az európai archaeologok VIII. nagy találkozója ez, s nem csekély dícsőség magyar hazánkra nézve, hogy két év előtt Stockholmban éppen Budapestet választották az európai szaktudósok összejövetelük székelyévé. Az orosz-látrész ez érdemben is kétségkívül Dr. Rómer Flóris kitünő s tudós hazánkfiát illeti, kinek lankadatlan ügybuzgalma folytán immár alkalma van a nemzetnek a congressus tárgyaiból a világ előtt kiállania az érettségi próbát, egyenként bemutatni a tudományos készletet, melyet nemcsak a magy. nemz. muzeum, mint az ország főintézete évek óta folytonosan gyűjt és lajstromoz, hanem egyszersmind azon intézetek a congressus szakába vágó tárgyainak kiállítását is, melyeket az országon mintegy

TÁRCZA.

Részletek Nagy-Becskerek történetéből.

(Folytatás.)

Becskerek ekként mindinkább emelkedett, de mégis legnagyobb előmenetelt Mária Terézia alatt tett. A lelkes fejedelemlő, iparkodva népe jólétét minden tekintetben előmozdítani, 1869. június 6-ikán Nagy-Becskerek községét vásári szabadalommal ajándékozta meg, „azon legkegyelmesebb czéllból, hogy az ipart s kézműveseket emelje s azon szándékban, hogy a kenyérkereset és ágára a lakosokat ösztönözze, a még hiányzó iparosokat s mestereket oda eddesse, hogy azok gyermekeiket mesterségre tanítandják és ezeket az ipar- s kereskedelmi életmódban szükséges olvasás, irás és számolás tudományait, mint szintén a német nyelvet tanítandják.” Egyszersmind megígérte a fejedelemlő, hogy ha idővel a mesterségek és művészetek a kereskedelemmel e helyen virágzásba jutnak, hajlandó lesz az községnak városi jogokat is engedélyezni.”

E szabadalom nyilván vezetes forduló-pontot képez Becskerek történetében, mert igen sokban egészen átalakította annak viszonyait. Az 1-ső pont meghatározása szerint ugyanis „Nagy-Becskerek mezővárosa mostani és jövőendő lakosai szabad emberek legyenek”, továbbá, „hogy az új mezővárosnak joga van a vidék-főnök elnöklete alatt egy „vásár-bíró” és nyolcz „tanácsbeli” választania, mely tanácsnak, melyhez még egy városi szószóló járul,

a vidék-főnök mint királyi biztos ellenőrzése alatt, a polgári ügyek, vásárok s eladások a kijelöltvásárterületen alá lesznek rendelve.” Egyszersmind rendőri s polgári pánasz-ügyekben mint szintén kisebb vétségekben e városi bíróság mint első folyamodású törvényszék ítélt-hetett a vidék-főnökhöz történetendő fellebbezéssel. — Továbbá a robot alóli folszabadítás évenkénti 82 frt. megváltással, „a nem legmagasb szolgálatra” teendő fuvarozás alóli fölmentés, a fontartottregálék mér-sékelt hasznobérlése, két nyilvános vásár tarthatása, egy saját pecsét használati joga „Mária mennybemenetele képevel s e körirattal: „Sigillum Liberi oppidi Becskerek”, legkitünőbb engedményei említett szabadalmi oklevélnek.

Városunk e szerint fokozottan fejlett, de e fejlődés közepette mindinkább edződött egy belső baj, mely sajnálatos contrastját képezte örvendétes anyagi felemelkedésének. A társadalmi életben hiányzott az összhang, a nemzetiségileg megoszlott polgárok megoszlott politikai érdekeket képviseltek és kölcsönös nehez-teliséssel, bizalmatlansággal, gyanuval, sőt gyűlölettel egymás iránt eltelve, egy bémító visz-szahatásnak voltak szitói. A körülmények, a helyzet mind fészültebbé tették a viszonyt. A hierarchia alatt álló szerb nép már a magyar szabadságháboru előtt sürliódsában volt az országos és megyei hatóságokkal, örökös rakon-czállankodása miatt, melynél fogva mintegy új államot igyekezett képezni az alkotmányos magyar államban, közvetlenül patriaráhájának és püspökeinek, közvetve magának az ural-kodónak s általa a császári hadi tanácsnak alárendelve, magyarországi új hazájában magát

a hatóságoktól teljesen függetlennek s a magyar néptől egészen idegennek tekintette. Sőt Becskereken annál szivósabban s annál makacsabban tartotta fen magát a nemzetiségi ellen-szenv; itt annál hamarabb s annál gyakrabban zördültek össze a külön érdekek, minél szűkebb érintkezésbe hozta a külön nemzetiségeket a városi tanácszerkezet, a városi beligaz-gatás szabadalomszerűen rendezett kezelése.

De lett legyen ez által a társadalmi, a köz- és magánjogi élet még annyira zavarva is, úgy mégis épen nem mondható, hogy Becskerek merően valláséleti tekintetben szintén előmenetelt ne tett volna. Maga a colonisatio számlag gyarapította a katolikus elemet, miután a kormány elvült tüzte ki, hogy a Bánságban csakis katolikusokat s másodsorban nem egyes-ült görögöket telepít le. A hívek e számi növekedésének közvetlen következménye a vallási küzdpályán tért foglalt reakciónak ellen-súlyozása volt. A protestantismus, mely a török uralom alatt akkora előmenetelt tett, annyira elbukott, hogy már alig lehetett találni volt vallóra; a keleti egyház-felekezet ellenben azáltal vesztett sokat közvetlen befolyásából, hogy Becskerek megszűnt ez időben központja lenni a megyének, székhelye a püspöknek, gyupontja a vallási reakciónak. A görög n. egye-sült püspök ugyanis 1733-ban tette át székhelyét Becskerekéről Temes-várra és ezzel legott több nyugalom állott be a vallási beléletben, bár a surlódsát elő-idező kölcsönös érintkezés a külső életben most sem maradtak el. A római katolikus clerus, kinek — mint legott látni fogjuk — e korszak folytán újból lett képviselője Becskereken, a betelepített szerb néptől a papi tizedet követelni meg nem szűnt, miután ille-

téketlennek tartotta a királyi kiváltságlevelék e tekintetbeni felmentvényét, amennyiben tudni-illik a felhívott 1481. és 1495-ik évi törvény csak ideiglenesen és tüzetesen a legelső négy izben történt részletes beköltözés alkalmával betelepültek irányában intézkedett, s melynek hatálya az 1690-ik évben beköltözöttekre csak újabb törvény erejével lett volna kiterjeszthető. A tized-követelés, illetőleg tized-megtáladás szükségképen vezetett surlódsokhoz, de tették ezt azonkívül még mindazon autonom törek-vések, melyeknek az időből való felirati s elő-terjesztési fogalmazványaival bírnak, gyakor-lati érvényesítése is. Mégis a püspöki aula távoztával érezhetőleg gyengültek magára Becskerekre nézve az itt a nemzetiségi s vallási törekvések emelésére alkalmazott erkölcsi ruga-nyok, a katolikusok erkölcsileg nagyobb tért kezdtek vívmányozni s így az általok képviselt vallási elem határozott árnyalatot öltött.

Említők, hogy Mercy idejében Becske-reken már létezett önálló lelkészség. Midőn ő 1733-ban őszön a Bánságot másodsor be-utazta, abban már nem kevesebb, mint 21 kath. lelkészség virágzott. Kérdés, ha vajjon csak-ugyan áll-e, hogy e számban befoglalattat a becskereki plébánia is?

Ha az egyházi schematismust tekintjük, a kérdésre azt kellene válaszolnunk, hogy nem; mert szerinte a becskereki plébánia csak 1753-ban alakult meg újból. Azonban okmányilag is kimutatható, hogy Becskereken már jóval előbb léte-zett kath. lelkészség. A megyei névtár a becskereki plébánia ujonalapítását csak is azért teszi a XVIII. század második felének első tizedébe, mert a becskereki plé-bániai anyakönyvek a mondott 1753. évben veszik kezdetüket.

(Folytatása következik.)

képességében és lézagypólló voltában számosan, kik előbb kétkeltek.

És vajon ma már rosszabbra fordult-e a dolog?

Vizsgáljuk meg. A kör kebelében surlódások támadtak. Sértések történtek, apprehenziók következtek be. Akadt egy-egy ember, aki nem fér meg soha a bőrében; akinek könnyebb e lelke, ha a vizsaly konkolyát hintheti.

Ennyi az egész és nem több. Hanem ez is elegendő arra, hogy elharapozva, a társulás alapját: az összetartást megingadhassa.

Ne engedjük ezt, hogy megtörténhessen. A férfiaság nem az engesztelhetlenségben, hanem a békülékenységben áll. Ne engedje a kör egyetlen tisztességes tagja sem, hogy a kör szép reményekkel kecsesgató, eddigi pályafutását kicsinyes sértegetések, keserítések meg ne engedje senki, hogy fenállását egyes, meg gondolatlan egének tapintatlansága kétségessé tegye.

Ha pedig az „ifjúsági kör“ bukkását mégis megengednék: szegény-ségi bizonyítványt állítanak ki városunk fiataljainak műveltségét illetőleg; azt tanúsítanak, hogy érdemtelenné, mert nem a fogékonyak a művelt társas életelvi; az tanúsítanak, hogy lelkesedésük nem faklyafény, hanem gyantátűz!

E szegénytől óvjon meg bennünket az ildom és a sértést feledni tudó engesztelékenység!

HETI SZEMLE.

Európai sajtó. Az európai sajtó a mult hét folytán három kiváló nevezetességű dologgal foglalkozott. Az egyik a három cancelar berlini értekezlete, a másik a salonicchi consulgyilkolás s végre a harmadik a philadelphiai világkiállítás megnyitása. Alkalmunk lesz az alábbiakban e tárgyakat ma vagy később tüzesebben megbeszélni.

Ithton. Andrassy külügyminiszter Berlinbe utazott, hogy a keleti politika ügyében Bismarckkal és Gorcsakoffal értekezzen. Külügyünk szívélyes fogadtatásnak örvendő számos kitüntetésben részesül. Fogadva lett Vilmos császár s az ott időző Sándor császár által. A három éjszaki hatalmasság egyetértő politikát inaugurált kelet felé. Az értekezletek s diplomatiai ténykedések alapjául Andrassy reformjegyzeke fogadtatott el. Orosz körökben származó értesítés szerint is Gorcsakoff javaslatai összhangzanak Andrassy jegyzékének szemlével. Gorcsakof azt akarja, hogy az insurgált portatarományok számára keresztényekből és muzulmánokból álló vegyes bizottság alakítsák, mely a reformok keresztülvitelét ellenőrizzé. A miben Gorcsakof tulmegy Andrassy álláspontján, az hogy a bizottsághoz a nagyhatalmak delegáltjai is tartozzanak, kiket azonban a nagyhatalmak javaslataira a szultán nevezze ki. — Andrassy és Bismarck első értekezlete négyszemközt folyt le. Hir szerint el van határozva, hogy Ausztria-Magyarország és Oroszország uralkodói között a császár haza-utazása alkalmával találkozás történjék, még pedig vagy Gácsországban a határhoz közel, vagy varsóban. — Simonyi b. kereskedelmi miniszter visszalépési szándékáról a mult napokban általunk közölt hir pendantjával említjük még több lap azon közleményét, mely szerint általánosán feltűnt, hogy a kereskedelmi miniszter, midőn a szabadelvű párt az e miniszter ressortjához tartozó kereskedelmi- és vámszerződést vitatta, nem szólalt fel; sőt feltűnt, hogy a miniszter a képviselőházi ülésen Tisza beszéde alatt nem is volt jelen. E jelenségeket azon hirrel hozzák kapcsolatba, hogy a kereskedelmi miniszter a kiegyezési tárgyalások alatt — nem akarva kilépésével a cabinetet megbontani — megtartja ugyan tárcáját, de a mint e tárgyalások véget érnek, a miniszterségről lemond. — A szabadelvű pártnak 69 tagja, nem levén megelégedve Tisza Kálmán bécsi kiegyezési vívmányaival, a szabadelvű párt clubjából kilépett. Ezek közt van lapunk szerkesztője, Balás Frigyes nagy-beckerek képviselője is. Megjegyezzük, hogy ama 69 képviselőnek kilépése a párt clubjából még nem egyértelmű a szabadelvű pártból való kilépéssel! Az ezirányban kezdeményezett mozgalmak további fejleményeit jelezni fogjuk.

A felkelés színhelyéről. A dugaszorosi ütközet után Muktár pasa által Konstantinápolyba küldött jelentés előttünk fekszik. Tartalmát a következőkben közöljük: A török hadsereg április 27-én elindult Gacsokból Niksics felé s akadály nélkül ért Izsasztopba, hol az éjelt tölté. Másnap Gornapol és Presjeka közt az utat sánczok által taláta elzárva, melyek között az insurgensek rejtőztek. De a törökök egy dandára váratlanul hatalmába kerítette azt a pontot, hol a Presjekába és Petnobertóba vezető utak egymást s ekkép sikerült az elsánczolt insurgensek hátulról megkerülni, mielőtt egy divízió a Col Aghassi rét felől intézett támadást. Négy órai harc után veszteséggel megfutamodtak az insurgensek, s nyolcz órakor este a törökök Niksicsbe vitték az élelmi szereket. Éjjel megerősödtek az insurgensek és szombaton a presjekai uton támadólag léptek fel. Estig tartott a harc, mely után az insurgensek ismét megfutamodtak, míg a törökök Presjeka mellett campiroztak az éjen át. Értésére esvén Muktárnak, hogy az újabb csapatok által ismét gyarapodott felkelők a Nozra és Presjeka közti erdőben állást foglaltak, hogy a törökök visszavonulási vonalát elvágják, Muk-

tár pasa Presjekától nem messze támadást intézett vasárnap reggel. Nyolcz órai minden eddigénél véresebb harc után győztek a törökök s a felkelők roppant veszteséget szenvedtek. Az éjelt Izsasztopban töltötte Muktár serege, mely május 1-én küzdelem nélkül Gacsokba ért. A felkelők száma a harc három napján egymásután 8500, majd 13,500, végre 16,000 volt. Az első két napon 3-400, a harmadikon 1000 halottjuk és sebesültjük volt. A sűrű erdőben, melyben a montenegrói segédsapatot sem lehetett megszámlálni, nem volt tanácsos a megvert ellent üldözni. A törökök vesztesége 58 halott (4 tiszt és 54 katona), 161 sebesült (7 tiszt és 154 katona). Bosnia muzumán lakói közül a szegényebbek minden harczolt idegenkednek, de a begék készek a legvégsőig küzdeni, hogy a tartomány autonómiáját s így előjogaik tönkrcjutását megakadályozzák. E begék a szultánhoz kérelmet intéztek, hogy ne adjon autonómiát és hogy a menekült keresztényeket ne eressze vissza az országba. A menekültek azonban már nagyban jönek haza. Így p. a novoselji kerületben a hazatértek száma 6000. — A hercegovinai felkelők vezérei újabbán ismét felkérték Nikicza fejedelmet, hogy nyitlan pártolja ügyüket. A fejedelem küldötte azt a felvilágosítást adta, hogy egyelőre direct segély nem várható Cetinijéből, s hogy csak Szerbia hadüzeneete változtathatja a helyzetet. A felkelők most meglehetősen magokra vannak utalva. Az idegen önkényesek legioja 400 emberből 60-ra olvadt le. Egy amerikai Georges, Szocscia Lazárnak határtalan pénzhitel helyezett kilátásba, ha a felkelők köztársasági alapon nyugvó ideiglenes kormányt alakítanak. — Muktár pasa harmadik niksicsi expedícióra készül 36 zászlóalj nizammal és 12,000 bási bukkal. A felkelők Niksics capitulációját várják, hogy aztán Mosztár ellen operáljanak. — Boszniában a sztaramajdani kerület Hadzics pap vezérlete alatt fellazadt; előbb a nők és gyermekek a grmezi erdőbe menekültek. Folyó hó 5-én Mostanica mellett legyőzte Hadzics Szelim pasa bási-bukkajait; másnap új győzelmet aratott Podvizic mellett. Ugyancsak 6-án Karan pópa Kljuc mellett legyőzte Szoliman pasát és Zsvikovics Peko Szuhopolje mellett tönkre vert néhány ezer basibuzokot. — Két hónapja, hogy a porta Albaniában katonaságot összpontosít sakkban tartandó Montenegrót. Nikicza ezt sokáig egyáltalában nem vette figyelembe, de e hó elseje óta az a jelszó a kis fejedelemségben, hogy a törökök veszélyeztetik Montenegrót. Már april 29-én nagy haditanács tartott, melynek folytatás Ozstrog mellett kis figyelő csapat helyeztetett el, a legénység hátulról öket kap, a senatorok és szerdárk hadiszolgálatra behívtak és az alban határon löpörtornyok állítottak fel. Ez s a fejedelem legközelebb várható elutazása Cattaróba alkalmat adott azon hirre, hogy Montenegró mozgósít. Különb Montenegró szlav tudósítások szerint is azt várja, hogy Szerbia előre menjen a harcban, Szerbiára pedig Oroszország is hatalmas pressiót gyakorol a béke érdekében.

Szerbia. Jeleztük multheti szemlémben, hogy a Risztics omladista miniszterium azának kinevezése után az orosz követnek közbeleple következtében leköszönni kényszerült. S daczára annak a Risztics miniszterium mégis csak megmaradt Szerbia kormányának. A dolog igen mulattató sőt a neveléssel határos. Ime egy Belgrádból érkezett tudósítás, melyből olvasóink az esemény lefolyását megismerhetik: „Távirati tudósításomból ismerik önök az akadályt, mely a Risztics-miniszterium elébe mindgyárt megalakulása pillanatában gördült. Lehetett is várni, hogy Risztics göröngyös utat fog találni, miután minden ember tudja, hogy a Szevecsa-czeggel megalakult Riszticskabinet actióminiszterium, mely működését a kezeskedő hatalmakhoz intézendő emlékirattal akarja megkezdni, miután ép úgy ismeretes, hogy a napokban Bécsből ide érkezett Karzoff orosz főconsul határozott utasítást hozott magával Szerbia minden actiója ellen. Táviratomból tudják, hogy a főconsul császári urának egy levelét is hozta magával. E level daczára — az épen most megjelent Szrbcske Novine tanúsága szerint — a főconsul és Milán beszélgetése után tartott értekezlet eredménye az volt, hogy a Risztics-kabinet mégis csak megmarad. Kaljevics ugyanis, mint értesülök, a maga és társai nevében kijelentette a fejedelemnek, hogy a kabinet, melynek ő élén állt, nincs abban a helyzetben, hogy csak ideiglenesen is ujra átvegye az ügyek kezelését. Hasonlókép kijelentette Marinovics, hogy új kabinet alakítására nem vállalkozik. Ezalatt népcsoportok képződtek a konak előtt, melyeket, miután fenyegető magatartást vettek fel, a rendőrség volt kénytelen szétoszlatni. E körülmények által indittatva, Milán ismét magához hivatva Riszticsot és társait s demissiójuk visszavonására kérte őket, mi azonnal megtörtént. Mielőtt Risztics a fejedelmi konakba hivatott, másodsor érkezett Milán az orosz főconsulai.”

Törökország. Salonichiben egy az izlamra áttérni akart bolgárlány miatt nagy zavargások törték ki. Keresztények az amerikai consul buzdítása következtében erővel akarták a leányt a törököktől elragadni. A francia és német consulok, kik a moschéba mentek a kormányzó védő erőlködéseinek daczára megölettek a fanatikusok dühöngő törökök által. Egy fregatton Echrev pasa új kormányzó Vachan effendi biztos, a francia követség második dragománya és a konstantinápolyi német consul Salonichiba utaztak, hogy a tettesek példásan megbüntetessenek. A salonichii véres esemény élénk diplomatiai sürgönyváltás tárgyát képezi Franciaország és Németország között. Salonichi egy 70,000 lakossal bíró vá-

ros, melyben 30,000 zsidó lakik, hadihajók által erősen cernirozva van. Elegendő előzetelt megtagadása esetében a város lövöldözésmi fog. — Bolgárorszában a vagyonosabb lakók egy petitiót akarnak intézni a szultánhoz a következő kérelmekkel: 1. Bolgárország külön királyság legyen. 2. A szultán legyen „bolgár király“. 3. Kapjon az ország képviselői alkotmányt és mohamedan-keresztény felelős nemzeti kormányt. 4. A képviselőtestület Ruszsiukban székeljen. 5. A konstantinápolyi kormány csak a had- és külügyeket vezesse.

Franciaország. A két kamara a mai napon kezd meg ülésezéseit a husvét szünidő után. Az amnesztia, a municipális törvény és a pénzügyek képezendik a parlamenti discussió fő tárgyait. Az amnesztia illetőleg ismeretes a kormány álláspontja, mely azonban koránt sincs a radikálisabb baloldal inyére. Az utóbbi időben országsszerte nagy agitációt fejtettek ki a szélső republikánusok az amnesztia érdekében, s maga Gambetta is, idegenkedve bár, részben magáévá tette az amnesztia követeléseket, a mennyiben az elítelt bizonyos kategóriái számára igényli az amnesztia. E kérdésben nem levén harmónia a kormány és a parlamenti többség között, annál inkább sietett Ricard belügyer más tekintetben a republikánusok tetszését megnyerni s e célból három köriratot bocsátott ki: a hirlapok eladását illetőleg egyet, a mairekról egy másikat, míg a harmadik a prefektekhöz intézve, e hivatalnokoktól megköveteli, hogy a köztársaság igazai hívei legyenek. Az utóbbi körirat eszmenete következő: Az alkotmány a körülmények sajátossága folytán nem elegendő az adminisztratív igazai jellegének kitértetésére. Vannak hivatalnokok, kik kötelességeikkel nem találják összehatózónek, hogy személyes politikai nézeteiket terjeszszék. Ez lehetett így, míg nem volt állandó kormányforma; most a prefet kötelessége szint vallani, mert ő megyében a köztársaság képviselője és semmi politikai kétértelmőséget vagy elnézést nem engedhet meg magának. Ezután kifejti a körirat, hogy a prefet a közbenjáró a központi hatalom és a polgárok között, tartozik a választott testületek szabadságait tiszteletben tartani, tulajdonságait megakadályozni és pártoskodástól óvatolni, mert a kormányt képviseli, mely nem egyes osztályok vagy seclak kormánya: A köztársaság célja a vizsaly kiirtása, a nemzeti nagy érdekek előmozdítása, a nyugalom, biztosság és azon boldogság teremtése, melyet a szabad népek élveznek. E nagy mu egyik eszköze a prefet. — Az a váratlan hir érkezik Párisból, hogy Ricard belügyminiszter erőteljes férfikorában szívbjab aldozta lett. A balközepi miniszterium első hézaga különösen súlyosan érezhető most, midőn az amnestiaviták a küszöbön állnak. Ricard ügyvédből vitte miniszterségre, részben megnyerő modora által. Mint belügyminiszter meglehetősen bevált, különösen utolsó körrendeletai által jó hatást kellett.

HIRHARANG.

Névnapi tisztelgés. Megyénk alispánját Daniel János ur ő nagyságát névnappja alkalmával a tisztikar testületileg és baratai nagy számmal üdvözölték.

Megyénk közgyűlése még folytón tart s még néhány napig fog tartani, mert a napirendre kitűzött 163 ügyhöz még utólag mintegy 30 érkezett; s a mai napig számos ügy tárgyalatott, ezek sorából megemlítjük a következőket: A belügyminiszterium által leküldött megyei 1876. évi költségvetés. Pénzügministeri rendelet, melylyel tudatja, hogy az 1872. évből nyert ingóságok ellenőrzésére a határidőt f. é. aratásig elhallasztotta. Szörény megye alispáni hivatalának megkeresése, hogy a megye a koronakápolna fentartásának költségeihez járuljon; a megye 500 ft. szavazott meg a megtakarításokból, s ennek engedélyezésére feliratilag kéri a belügyministert. A közmunka és loállítási öszveirások egybe-hasonlításából kitűnő, hogy körülbelül 12,000 darab négy éven felüli lo a közmunkaöszveirásból kibagyatott ezáltal a megye mintegy 40,000 ft. közmunkaértéket veszítene a közmunkaerőnek pótlásaira elrendeltetett. Letelven azon három év, mely alatt az 1873. évi 27. t. cz., 14. szakaszához képest a végvidéki községi képviselők és előjáróságok eddigi szervezetükben tartandók voltak; a megye a községi képviselőknek és előjáróságoknak az 1871., 18. t. cz. értelmében szervezését elrendelte.

Nyilvános számadás. Ő cs. és kir. fensége József főherczeg részéről azon meg-tisztelő megbízást nyertem, hogy a hernalsi tisztelvényképezde alapítványi helyeinek szaporítására gyűjtést rendezzek; ennek folytán gyűjtőleveket készíttve, azokat a torontálmegyei szolgabíró és a nagy-kikindai kerületi járáskapitány uraknak megküldöttem, és őket a gyűjtések eszközésére felkértem, ezen felkérésben folytán eddig következő öszvegek folytak be nálam: Kulifay János.-Beckerek város polgármesterének gyűjtése 2 ft.; Nikolics Athanasz, mellencei járáskapitány gyűjtése 17 ft. 40 kr.; Czeha Frigyes, neudorfi szolgabíró gyűjtése 25 ft. 50 kr.; Radivojevics János, neudorfi segédszolgabíró gyűjtése 35 ft. 50 kr.; Tabakovits János, billéti szolgabíró gyűjtése 17 ft. 40 kr.; Hunyár Mihály, per-jamosi szolgabíró gyűjtése 2 ft. 50 kr.; Zsupunsky Vladimír, modosi szolgabíró gyűjtése 2 ft.; Payer Hugó, alibunári szolgabíró gyűjtése 7 ft. 60 kr.; Radoszavlyevits Dragutin, pancsovai szolgabíró gyűjtése 42 ft. 21 kr.; Sztójánovits Vazul, antalfalvi szolgabíró gyűjtése 11 ft. 80 kr.; Milutinovics Sándor, zichy-

falvi szolgabíró gyűjtése 17 ft. 40 kr. Tallian Béla, t.-kanizsai szolgabíró gyűjtése 21 ft.; Lujanovits Vazul, n.-kikindai járáskapitány gyűjtése 148 ft.; Belicska Béni, zombolyai szolgabíró gyűjtése 1 ft.; fösszege 351 ft. 31 kr. o. é. szóval: háromszázötvenegy forint 31 kr. — Midőn a szives gyűjtő és nagylelkű adakozóknak nemesszivü fáradozásuk és adományaikért köszönetet mondanék, egyuttal tudatom, hogy a fentebb kimutatott öszveget 0 cs. és kir. Fensége József fczg. főudvarmesteri hivatalához Budapestre felküldöttem. — Kelt Nagy-Becskerekben, 1876. május 16-án. Hertelendy József, Torontálmegye főispánja és a n.-kikindai kerület főkapitányja.

Esőzés. Már néhány nap óta felváltva eső és napfényünk van. — A időjárás annyira kedvező, hogy reményünk lehet, hogy azt a kárt amit a száraz április a vetésekben tett, május helyre fogja pótolni. Adja az ég hogy úgy legyen!

Egy aggodalommal kevesebb. A fagyos szentek napjai Pongrácz, Szervacz és Bonifác hála az égnek, ezuttal minden baj nélkül elmúltak. Ambar e napok alatt oly hűvös napok jártak, hogy bizony a melegebb ruhákat ismét elővettük. Ha az eső még néhány napig így tart, s a hűvös napokat nem váltják fel hideg éjelek, talán közép termésre még lehet kilátásunk.

Alkossunk védegyeletet. A védegyelet eszméje az ország több pontján viszhagra talál. Pozsonyban a „Westung. Grenzboten“ keddi számának élén felhívást tesz közzé, melyben, rámutatva a Bécsben megkötött szerződés káros következtetésére, felszólítja a polgárságot, hogy védegyeletet alakítson. — Ez újabb védegyeletnek szélesebb körben kellene működnie a negyvenes években fonállottaknál; ki kellene terjeszkedniök anyagi életünk minden ágának előmozdítására, hogy hazánk gazdasági önállóságát kiküzdhessek — jegyzi meg a „N. H.“ Ugyanezt mondtuk mi is.

Nem várt áradás. A Tisza vize néhány nap óta ismét áradásnak indult. Bizonyosan a Száva, mely jelenleg igen megáradt ez lesz okozója. Ez gátolja vizünket lefolyásában. Mint értesülünk pár hüvelykkel a Duna is áradt.

Figyelmeztetés dohánytermelőinkhez. Az olasz dohánygyedárusai társulatnak (regia cointeressata dei tabacchi) Rómában 1 millió 500,000 kilogramm 1875. évi termésű magyar dohányra van szüksége. A szerződés három egymástutáni évre kötötték. Az ajánlatot folyó hó 20-ig kell beadni. Részletebb felvilágosítást és adatokat az olasz főconsulatus titkáranál szerezhetni.

Amerikai stylus. Hirlapírók enyelgése. A „Független Polgár“ és a „Szegedi Híradó“ egy kis közlemény miatt összekaptak s hogy fogalma legyen közönségünknek arról, hogy az újabbkori hirlapirodalom mezején mily ékes nyelvezettel szoktak egymást az újdonságok felvilágosítani, szolgáljon itt épeletes tanulságul a „Független Polgár“ illedelmese (?) válasza: „A Szegedi Híradó snajderje ma leteszi kezéből az ollót, s „gerebjét“ markol, hogy, — amire rendeltetett, — pimasz kapásnak szegődjek az ostobaság sivar úgarára. Eddig becsületesen megélt a „szabászaló“, ma többet akar: ásót, kapát, gerebjét ragad, de a földet megis — orrával turja — a kevése esztét elitta együgyűség. — Midőn eseltensége elejente reflectáltunk, azt hittük, hogy játszi kutyussal van dolgunk s ma látjuk, hogy duhólt tájtétköz vészett kuvaszszal. Sajnáljuk, hogy e legrosszabb vidéki „lokallbatt“-ot fitymálásunkra is érdemesítettük, hogy megvételünkkel sujtunk az irodalmi tisztességről, a hirlapírás elemeiről fogalommal sem bíró bamba hülyeséget, mely otrombaságaiban, mint sárban a disznó különlegve fetreng s azt hiszi, hogy elmés, ha csulkeivel mocskot hány másnak az arczára. Oh, a Szegedi Híradó emberei meggyalázzák a magyar műveltséget, — ez faj nekünk, — nem a mocskolás, melynek firtőjében utólegre is önmaga fullad meg.“ Valóban gyönyörű irály, szemem szedet zsiros száju szavak, melyek hivatva vannak a népet megtanítani, hogy művelt emberek miképpen kelljenek káromkodni és előforduló esetekben a kölcsönös felvilágosítás és esmeccere mily hangon történik. Ugy látszik teljes igaza van az „Ellenőr“-nek, midőn azt mondja, hogy nem az a baj, hogy hirlapíróink közül sokan rosszul írnak, hanem az a legnagyobb baj, hogy egyáltalán írnek és nem mennek krumplit kapálni.

Egy új intézmény. Az adófelügyelő intézményeinek behozatalára az előmunkálatok már megtették, s minthogy ez intézmény f. évi július 1-én lép életbe, az erre vonatkozó csödhirdetmény már legközebb közzétetik. Budapestben az adófelügyelő az osztálytanácsosi rangot foglalja el, a vidéken nagyobb kerületekben a pénzügyi titkári rangot. Minden adófelügyelő mellé egy helyettes, s a szükséges fogalmazói személyzet adatik. Az elszámolási ügyletekre nagyobb kerületekben számvizsgálók állítanak fel a szükséges segéd-személyzettel.

Egy nagy kereskedő öngyilkossága. Budán a Sáros fűrdőben minap egy öreg ur gégejét ketté vágta, s meghalt, az öngyilkosnál egy irás találtott, melyen Jordán Alajos név állt. — Az öngyilkos a főváros előkelőbb polgárai közé tartozott: börtényárain kívül övé volt a kigyó-utcában lévő ház, melyben a kigyóhoz czimzett gyógtár van, — továbbá övé volt a czukár-utcában a 9-dik számú ház is. — A 62 éves özvegy férfit bense barátja volt a meggilykolt Erny-nék, szintén igen takarékosan élt, lakását két timár

legény és két nagy kutya által őriztette, s mégis maga velett véget életének. — Hátrahagyott vagyonát 200.000 fortra becsülik. — A nyomozások szerint Jordán minapelőtt reggel 6 órakor a propellerrel ment át a budai Sáros-füdübe, s mivel a fürdőből 2 óra múlva sem jött ki, a fürdő ajtaját feltörték, s Jordán be-kötött szemmel, véreben halva találtak.

* **Az 1878-iki párisi nemzetközi kiállítás.** A párisi hivatalos lap legutóbb közlé a francia kereskedelmi minister előterjesztését, melyet az az 1878-ban tartandó nemzetközi kiállításra vonatkozólag a köztársaság elnökehez intézett. Ezen előterjesztés szerint az előmunkálatok két év alatt könnyen be fognak végez-tethetni. A kiállítás 225.000 négyzet méter-nyi tért fog igénybe venni. A kiállítás költségei 30 millió frankba kerülnek. A kiállítás megnyitásának idejére és helyére nézve bizottság fog a köztársaság elnöke elé javaslatot terjeszteni. A kereskedelmi minister jelentése ezen adatokon kívül fölemlíti az 1797. és 1867-ki párisi nemzetközi kiállításokat s azon reményét fejezi ki, hogy a harmadik kiállítás fényben és gazdagságban ezeket messze túlhaladja. Általánosan föltűnt, hogy a jelentés teljesen ignorálja a legutóbbi bécsi és a leg-kozelebbi philadelphiai nemzetközi kiállítá-sokat.

* **A trichinekről.** Krämer, géttingeni tanár, a Németországba vitt sonkák 3%-ában trichineket talált. Füge 824 sonkát vizsgálván görösövilag, 24-ben trichineket fedezett fel. A délamerikai sonkákban 193 közt 9 volt trichines, tehát 5%. Német sertésekben 10.000 közül 1 trichines. Ebből azt következtetik, hogy Ameri-kában a sertéseket a nagy sertésvághidak hulladékaival hizlalják s így a trichineket végtelen terjesztik. A trichine által előidézett betegség, a trichinosis felfedezése óta Németországban fellépése 30-or konstátáltatott. Nevezetesebbek voltak a helyi állatok fellépése 1873-ban, hol 158 betegből 27 meghalt, a hederlebeni 1875-ben, 337 köreset 101 halálesettel, Linden, Hanno-verában 1874. szept. 400 köresetből 65 halállal végződött. A betegség, melyet az előidéztek elő-ideznek, oly borzasztó és fájdalmas jelenségekkel lép fel, hogy leírását szívesen mellőzzük, csak figyelmeztetni kívánjuk mindazokat, kik német vagy amerikai sertéshús-fogyasztanak, hogy azt több óráig erősen főzzék. A trichineket

ugyan már 57 R.º meleg mellett elvesznek, de a hus rossz meleg vezetől, és így egy lett kísérlet kimutatta, hogy egy 10 centimeter vastag húsdarabban levő trichinek egy órai szakadatlan főzés után még éltek. Bő sózás szintén megöli a trichineket, ha őket kellőleg eléri; jól pácozott hús közepén is életben talál-tak trichineket. Az óvatosságot annál inkább ajánljuk, miután a trichinek a bécsi sertésvá-sáron észleltek és ott már is a legszigorubb rendszabályok fogatosítottak.

IRODALOM.

A Vasárnapi Újság május 14-iki száma következő tartalommal jelent meg: Mária, belga királyné (arcképpel). — „Corday Charlotte“-ből. Koltmény Szász Gerőtől. — „Rojti Palkó“. Elbeszélés Kazár Emilől. — Gf. Telesi Domokos (arcképpel). — Tomcsányi József (arcképpel). — A philadelphiai köztársaság helyiségei (képpel). — Kublai-kán bankjegyei. — Strogoff Mihály utazása Moszkvától Irkutskig. Verne legújabb műve (képpel). — A Berzsenyünnepély Vas-megyében (képpel). — A Károlyi-palotában. Fővárosi tárcza Borostyáni Nándortól. — A hétről. — Irodalom és művészet, stb. rendes rovatok.

Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó-hivatalában (Budapest, egyetemtelek 4-dik sz.) megrendelhető: a „**Képes Néplap**“ legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovat. Előfizetési ára félévre csak 1 ft.

A „**Jogtudományi Közlöny**“ május 12-iki száma következő tartalommal jelent meg: Az utófogományról. Teleszky István urtól. — Orvosi megjegyzések a m. büntető törvény-könyv javaslatára. Dr. Dubay urtól. — A nyilvánosság és szóbeliség Magyarországon. Dr. Herczegh Mihály egyet. tanár urtól. — A tengerészeti magánjog codificatioja. — Törvény-kezési szemle. A közszerzeményi jogról. Zlinszky Imre, királyi ítélőtáblai bíró urtól. — Külön-félék. — Melléklet: Curiai határozatok.

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszék f. é. május 17-én nyilvános ülésben következő perek előadottak:

- Előadó: Dr. DUKA LÁSZLÓ, kir. törvszéki bíró.
2340. sz. polg. 1876. — Torontálmege árvászekének, Schirmann János és társa elleni pere, 1057 ft. tóke és jár. iránt.
2827. sz. p. 1876. — Szávits Dömének, Dragacsy Avakum ellen 191 ft. 50 kr. és járul. iránti pere.
2873. sz. p. 1876. — Rhyner Sároltának, Reiser Lipót elleni pere egy 1000 ftos föld tehermentesítési kötvény kiadása iránt.

APRÓSÁGOK.

Egy alig 15 éves grizette találkozik „barátja“ kíséretében egy 40 éves felezicizomázott pályatársal, ki-hasonlóan „barátja“ kísér karján.

— Ah, „máris!“ — jegyzi meg gúnyosan a 40 éves delhölgy.

— Ah, „mégis!“ — replikáz vissza gyorsan a kis grizette.

Egy kegyes szívű dusgazdag szép palotát építte-tett, s a ház homlokára szép aranybetűkkel ezt íratta: „Jöjjetek, mind akik szenvedtek; én nyhat nyuj-tok titektek!“

A csemegettyű alatt pedig ez állt: „Koldusi tilos; a kutya harapós!“

A k... i bíró az ollári vendéglőbe bement, s nagy hetékén a vendéglőstől egy ki lóg ám meter bort kért, a vendéglős szabódott, hogy oly mértéke nincs bormak, mire a bíró pirongatni kezdte, hogy még most sem szerezte meg az új mértékeket, (egy liter bort akart kérni.)

Egy lólopáson sokszor rajta esipett jó madarat, kinek háza és egy pár fertály földje az általa lopott lovak kártérítésére már elárvereztetett, néhány évvel ezelőtt újabb lopási eset alkalmával ugyancsak dorgált a szolgabíró, mondván a többek közt: „Ugyan hogy

nem fáradsz már bele a lopásba, mikor kenden is betel-jesedett, hogy a tolvaj a magáét lopja.“ Hej tekinte-tes Uram — felet az illető — jó mesterség volna ez, csak az a baj, hogy sok az irigye, ma hónap llni se lehet a szegény embernek.“

Tanfölygölő: (Vizsga után az asztalnál:) Uraim! emeljük fel poharunkat és igyunk derék, fáradszatlan buzgalmu tanítók egészségéért!

„Éljen! éljen!“

Tanító: Éljen — — — de miből?!

(Hölgyek jellemzése.) Egy társaságban valaki így jellemzé a hölgyeket: Az asszonyok madarak, melyek minden nap többször változtatják tollaikat. Házban se-regyek, sétányokon pávak és négy szem közt ga-lambok.

Grófnő: (a birtokán tisztelgésre egybegyűlt tiszt-viselőkhöz:) „Igen örülök uraim, hogy önöket újra lá-batom.“ Erdőmester: „Mi is szívünkben örülünk, hogy méltóságod, mint pompás színéből látszik, megint olyan jól kitélt.“

Részeg vendég: „Pinczér... pinczér... pinczér... Hozza elő maga nekem a budapesti lakatosok cimzár-tát... s keresse meg benne... hogy hol lakom én?“

Házino: „Szereti ön a gyermekeket?“ Vendég: „Oh igen, én nagyon szeretem a gyermekeket, különö-sen ha visitanak.“ Házino: „Ha visitanak?“ Vendég: „Igen, igen, mert — akkor kiviszik őket a szobából.“

Szerkesztői nyiltposta.

Bosnyák Lajos és Házlinger Lajos, tanító urak-nak Tórdán. — Mi a vitát betegeztetek tekintjük, annál is inkább, mert e tárgyban az iskolaszék már érdemleges ítéletet hozott, — másrészt, — lapunk szük tere nem is elégséges a hosszú polemikák köz-lésére, végre a t. olvasó közönségnek is elég volt már a tórdai adagból.

H I R D E T É S E K.

706. sz. 1876.

(59—3.3)

Árverési hirdmény.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Neugroschl Matyas végrehajtható részére 2500 ft. és jár. kielégítése végett Neugroschl Emilia helybeli lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és a Nagy-Beckerek községi 1455. sz. tjkönyvben 5000 ftra felbecsült ingatlan vagyona nézve a bírói árverés elrendeltetvén, ennek a telekkönyvi hiva-talban leendő eszközlése végett első határidőül 1876. év június 12-ik, szükség esetében második határidőül július 12-ik napja, mindenkor délelőtti 10 órakor tüzetik s azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fennebb kki rúliert ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül, a másodiknál azonban becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azon-ban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak kö-zelőben laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képvisellettük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Kókits János ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a prrds. 433. és 466. §-hoz képest felhivat-nak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdmény közzétételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvé-nyeket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen k. telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi március 11-én tartott ülésében.

468. sz. 1876.

(58—3.3)

Árverési hirdmény.

A nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Kanitz Sándor és Jakab franyovai lakos végrehajthatók részére 61 ft. és jár. kielégítése végett Vrebalov Szeva franyovai lakos végrehajtást szenvedettől lefoglalt és 170 ftra becsült különféle ingóságok mint lábas jószág, házi és szobabutorok ugy gazdasági tárgyaknak, továbbá a franyovai 796. sz. tjkönyvben tulajdonaul felvett 1246 ft. 75 kr-ra becsült ingatlan vagyonának bírói árverés elrendeltetvén, ennek a franyovai községében leendő eszközlése első határidőül 1876. évi június 7-ik, szükség esetében második hatá-ridőül július 10-ik napjának, mindenkor délelőtti 10 óraja tüzetik ki azon kijelentéssel, hogy az első árverésnél a fe-nebb körülirt ingatlan javak csak a becsáron, vagy azon felül a másodiknál azonban becsáron alul is eladni fognak.

Az árverezni kívánók tartoznak bánatpénz gyanánt az ingatlan becsértékének 10%-át az árverezőnél letenni, a többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órák-

ban a telekkönyvi hivatalban, az árverési határnapokon azonban a kiküldött végrehajtónál megtekinthetők.

Egyszersmind pedig azon jelzalogos hitelezők, kik nem ezen telekkönyvi hatóság székhelyén vagy annak kö-zelőben laknak, felszólítanak, hogy a vételár felosztása alkalmával képvisellettük végett ezen hatóság székhelyén lakó megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentésk be, mert ellenkező esetben a részükre Jankovits Pal ügyvéd személyében kinevezett gondnok által fognak képviseltetni.

Végre a perrendtartás 433. és 466. §-hoz képest felhivat-nak mindazok, a kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetni vélnék, hogy igénykereseteiket a hirdmény közzé-tételének utolsó napjától számítandó 15 nap alatt, elsőbbségi bejelentvényeket pedig az árverés kezdetéig, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. telekkönyvi ható-ságnál nyújtsák be, különben azok az árverés folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Jelen árverés foganatosításával Marianovich János, kir. bir. végrehajtó jelentéstétel kötelessége mellett megbízatik.

Kelt a n.-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának, 1876. évi március 11-én tartott ülésében.

483. sz. b. v. k. 1876.

(68—3.2)

II. árverési hirdmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint a tekint. nagy-beckerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályának 1876. évi január 29-én 15. szám alatt kelt végzésével Topalov férj. Levakov Jelena részére a mellenczei 294. sz. tjkönyvben felvett ingatlanság, valamint egy hold uherlan-dialis földből Levakov Joczát illető részére nézve elren-delt árverés f. é. ápril 29-én sikert nem eredményezvén, a második árverés f. é. május 29-ére tüzetett ki.

Kelt N.-Beckereken, 1876. évi ápril 30-án.

Marianovich János,

kir. bir. végrehajtó.

107. sz. b. v. 1876.

(63—3.2)

Árverési hirdmény.

A nagy-beckerekéi kir. törvényszék telekkönyvi osz-tályának 354/1876. számú végzéssel Vrbasky Úrosnak, Tandy István örökösei ellen 50 ft. és járuléka iránt, a t.-becsei 921. tjkönyvi ingatlanság elárvereltetésére kitű-zött első árveréskor vevők nem jelentkezvén közhírré té-tetik, hogy az ingatlanság második f. é. június 3-án d. e. 10 órakor t.-becsei községében megartandó árverésen esetleg becsáron alul is el fog adatni.

Kelt T.-Becsén, 1876. évi május 2-án.

Rankovits István,

kir. bir. végrehajtó.

430. sz. k. szb.

(62—3.2)

Pályázat.

Jankahid községében üresedésbe jött jegyzői állomás-nak választás újani betöltése f. é. május 31-én d. e. 9 óra-kor a helyszínen azaz a község házában fog eszközöltetni.

A jegyzői fizetés s egyéb járandóság a következő: készpénzben 160 ft., utáltatvány 40 ft., 18 hektol. 45 liter tiszta búza, 12 hekt. 30 lit. közepszerű búza, 15 hec-tl. 38 lit. kukorica, 11 méter 38 centm. szalma, 7 meter

58 centm. kemény tűzifa, 28 kilogr. só, 14 kilogr. milly-gyertya, egy sertés vagy 50 ft. készpénz, továbbá fél hold föld, szabad lakás s a község házán levő egész kert, végre egy szerződés 2 ft., másolatért 50 kr., fo-lyamodvány 2 ft., végrendelet 1 ft., kötelezvény 30 kr., marhajárlatért 5 kr.

Ezen állomásra csak olyanok pályázhatnak, a kik az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-ra értelmében Torontálmege teljes szakbizottsága által képviseltnek nyilvanítottván a magyar s román nyelvben szóval és írásban tökéletesen jártasak. A kellően felszerelt folyamodványok a választást megelőző napig Jankahid községelöljárónál benyújtandók.

Nagy-Beckerek, 1876. évi május 8-án.

Bakalovich Ágoston,

szolgabíró.

Árverési hirdmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint f. é. május 28-án délelőtti 10 órakor fog a „Torontálmegei takaré- és hitel-bank“ nagy terebén az alapszabályok 81. és 104. §-ai értelmében azon a 944., 1025., 1026., 1181., 1249., 1259., 1281., 1309., 1374., 1392., 1446., 1464., 1479., 1511., 1534., 1535., 1559., 1561., 1564., 1568., 1570., 1577., 1578., 1582., 1585., 1587., 1592., 1613., 1637., 1688., 1707., 1712., 1716., 1732., 1756., 1774., 1788., 1800., 1806., 1816., 1828., 1829., 1837., 1840., 1862., 1874., 1883., 1893., 1894., 1917., 1924., 1935., 1954., 1955., 1961., 1967., 1978., 1982., 2012., 2013., 2019., 2022., 2023., 2024., 2026., 2033., 2034., 2035., 2036., 2045., 2046., 2051., 2088., 2093., 2098., 2104., 2107., 2140., 2152., 2154., 2157., 2158., 2159., 2161., 2173., 2186., 2191., 2198., 2208., 2210., 2214., 2224., 2231., 2238., 2239., 2242., 2249., 2259., 2277., 2288., 2289., 2308., 2323., 2334., 2338., 2339., 2346., 2349., 2353., 2354., 2357.—1540., 2358., 2359., 2361., 2363., 2366., 2438. száma már lejárt zálogvevők által elzálogosított tárgyak nyilvános elárverésére megartatni, melyekre nézve az illető zálogvevők birtokosai az árveréstől elállást a fent kitűzött határnapig alólírott igazgatóságnál ki nem eszközözendik.

Venni szándékozók tehát már most oly megjegyzéssel hivatnak meg ezen árverésre, hogy az eladandó tárgyak iránt bővebb felvilágosítást nyujt az intézet könyvvivósége.

Nagy-Beckereken, 1876. évi május 16-án.

A torontálmegei takaré- és hitelbank igazgatósága.

F. é. június 1-én huzatnak a

1864-ki állam sorsjegyek,

o. é. 200,000 ft. főnyereménynyel,

és a

TÖRÖK SORSJEGYEK,

300,000 frank főnyereménynyel.

Ilyen sorsjegyek és azokról szóló eladási levelek kap-hatók a (70—2.1)

Torontálmegei takaré- és hitelbanknál.

Sze
ismét
Am
mal
mint
előre
talunk.
Vas
dóra.
fagy
előre
rokat
egésze
Ma
éjszaki
tegye
mily
nyit
dik, a
A
tudja
mely
Mos
sai egy
zaban
korai
szait
koricza,
szen
Szó
Az
rétföldek
Hogy
nálni
Igaz
előt
mikép
arról
volna.
Beck
való, hogy
is volt. Ma
azt kell ta
szerződés
alkalmával
mét keresz
ami azon a
azt kell a
megtartat
be, mit val
XVIII. évsz
loban létez
gáló helys
készség le
alapján áll
plomok ép
körülmeny
dizsár, be
ben a meg
vegü levele
meg, legak
róm. kath
erre külön
tisztelert ad
megtartass
kanigen
mindig a
ájtatossá
Midőn azt
romladozó
az ideiglen
nem felel
akkor Ma
királynő,
tását rend
Az új
1762-ik és
Egyuttá
dalmaszás
A Bács
200 éves a
Mária Terézia
1729: 7, 17
lyekben kife
rályi igérete
bánsági polg
tolása Magy